

Referitor la:

Înalta Curte de Casătie și Justiție
Complemul de 5 judecători Penal 2
Dosar nr. 2470/1/2012
Termen la: 16.05.2012

**DOAMNĂ PREȘEDINȚĂ
A COMPLETULUI DE 5 JUDECĂTORI PENAL 2,**

Noi, av. Corneliu-Liviu POPESCU, avocat în Baroul București, apărător ales al recurentului inculpat Adrian NĂSTASE, în nume propriu,

Avem onoarea a formula prezentele

CERERI

1. În principal, solicităm constatarea nulității absolute a măsurii aplicării amenzii judiciare de 2.000 lei, prin Încheierea din 10.05.2012
2. În soluționarea cererii de la pct. 1, formulăm cerere de recuzare a tuturor celor 5 judecători membri ai completului de judecată care a decis aplicarea amenzii judiciare
3. În soluționarea cererii de la pct. 1, ridicăm excepția de neconvenționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 1 sintagma "de oricare dintre părți" din C.proc.pen.
4. În soluționarea cererii de la pct. 1, ridicăm excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 1 sintagma "de oricare dintre părți" C.proc.pen.
5. În soluționarea cererii de la pct. 2, solicităm ascultarea noastră de completul care soluționează cererea de recuzare
6. În soluționarea cererii de la pct. 5, ridicăm excepția de neconvenționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 sintagma "părțile" din C.proc.pen.
7. În soluționarea cererii de la pct. 5, ridicăm excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 sintagma "părțile" din C.proc.pen.
8. În soluționarea cererilor de la pct. 4 și 7, ridicăm excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (2) sintagma "la cererea uneia dintre părți" din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale
9. Cumulat cu pct. 1, solicităm obligarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție să publice pe cheltuială proprie, în trei zile de circulație națională, hotărârea de constatare a nulității amenzii judiciare și să plătească avocatului amendat suma de 2.000 lei cu titlu de reparație pentru prejudiciul moral
10. În subsidiar față de pct. 1, formulăm cerere de scutire de la plata amenzii judiciare de 2.000 lei

În fapt

Prin Încheierea din data de 10.05.2012, ne-a fost aplicată o amendă judiciară de 2.000 lei.

În drept

1. În principal, solicităm constatarea nulității absolute a măsurii aplicării amenzii judiciară de 2.000 lei, prin Încheierea din 10.05.2012

Admisibilitatea capătului 1 de cerere

În principal, amendă judiciară aplicată, **indiferent de natura juridică din dreptul intern**, are natură **"penală"** în sens **european autonom**, potrivit art. 6 ("Dreptul la un proces echitabil") parag. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Astfel, ea este aplicată pentru o pretinsă faptă de încălcare a legii, are scop punitiv, represiv și exemplar, are un quantum ridicat, satisfăcând deci criteriile stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Intrucât amendă a fost aplicată cu violarea manifestă a exigențelor art. 6 parag. 1 dimensiunea penală și parag. 3.a, b, c și d din Convenția europeană a drepturilor omului (**fără aducerea la cunoștință a acuzației, fără citarea și participarea la procedură a avocatului amendat, fără drept la apărare, fără posibilitatea de a propune și administra probe, fără ca instanța să fie imparțială, deoarece a cumulat rolul de acuzator și de judecător**), rezultă din art. 13 ("Dreptul la un remediu efectiv") - care impune existența unui remediu intern în cazul violării drepturilor convenționale - combinat cu art. 6 din Convenție că trebuie să existe pentru avocatul amendat o **procedură pentru a invoca violarea dreptului și pentru a obține remedierea situației**.

Dacă, în jurisprudența sa, Curtea admite posibilitatea aplicării unor sancțiuni penale de mai mică importanță printr-o procedură care nu satisfac pe deplin exigențele art. 6 parag. 1 din Convenție, aceeași jurisprudență impune ca, în acest caz, persoana interesată să dispună de o cale de atac la o instanță independentă, imparțială și având **plenitudine de jurisdicție** care, în condițiile unei proceduri echitabile și publice, să statueze asupra legalității și temeinicieei sancțiunii.

În subsidiar, fiind vorba despre o amendă, sunt aplicabile dispozițiile art. 1 ("Protecția proprietății") alin. 2 *in fine* (regula a treia) din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția europeană a drepturilor omului, referitoare la plata amenzilor.

Cum art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție consacră protecția proprietății, care este un drept civil, contestarea legalității amenzii semnifică o contestație privind drepturi și obligații de natură civilă, ceea ce atrage dreptul de acces la o instanță, potrivit art. 6 parag. 1 dimensiunea civilă din Convenție, interpretat în lumina jurisprudenței Curții.

Calea prevăzută de dispozițiile art. 199 C.proc.pen., și anume cererea de scutire de la plata amenzii judiciară ori de reducere a quantumului acesteia, nu reprezintă un remediu efectiv, deoarece **nu poate pune în discuție legalitatea amenzii aplicate**, ci numai obligația de plată ori quantumul acesteia. Astfel, tot ceea ce textul permite este ca persoana **găsită vinovată** de săvârșirea unei abateri judiciare și căreia i s-a aplicat o amendă judiciară să ceară **reducerea amenzii ori scutirea**

de la plata acesteia. Acest lucru semnifică însă faptul că abaterea judiciară există, că amenda judiciară aplicată este legală, tot ceea ce se poate obține fiind reducerea sau scutirea de la obligația de plată.

Or, avocatul amendat contestă **însăși legalitatea încheierii** prin care s-a constatat săvârșirea abaterii judiciare și s-a aplicat amenda judiciară, precum caracterul de abatere judiciară al faptei.

În concluzie, având în vedere aplicabilitatea directă în ordinea juridică națională, valoarea interpretativă constituțională și forța supra-legislativă a Convenției și a jurisprudenței Curții - potrivit art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție, precum și jurisprudenței de principiu și constantă a Curții Constituționale și Înaltei Curți de Casație și Justiție -, prezentul capăt de cerere este admisibil.

Teme înicia capătului 1 de cerere

Încheierea din 10.05.2012, în ceea ce privește aplicarea sancțiunii amenzii judiciare, este grav nelegală și lovitură de nulitate absolută, care se impune a fi constată, pentru următoarele motive:

Motivul 1 de nelegalitate - pe fond, greșita încadrare juridică a faptei

Pretinsa abatere judiciară a fost încadrată juridic la art. 198 alin. 4 lit. a) C.proc.pen., și anume "*împiedicarea în orice mod a exercitării, în legătură cu procesul, a atribuțiilor ce revin organelor judiciare*". Se reține că avocatul, prin absența sa de la termenul din 10.05.2012, pentru care doar formal ar fi dovedit imposibilitatea prezentării, a împiedicat instanța să desfășoare cercetarea judecătorească în condiții de legalitate, obligând-o să acorde un nou termen în cauză.

Art. 198 alin. 4 lit. a) C.proc.pen. are caracter general, față de normele speciale conținute la alin. 1 lit. b¹) și alin. 3, și anume lipsa nejustificată a apărătorului ales, fără a-și asigura substituirea.

În aceste condiții, existând o **normă specială expresă**, instanța era obligată să dea calificarea juridică a pretinsei abateri judiciare stabilită prin normă expresă, iar nu calificarea figurând în normă cu caracter **general**, care **nu este aplicabilă**.

Greșita încadrare juridică a faptei (pretinsă abatere judiciară) atrage nulitatea încheierii din 10.05.2012, sub aspectul amenzii judiciare aplicate avocatului.

Motivul 2 de nelegalitate - pe fond, fapta nu constituie abatere judiciară

Fapta pentru care s-a aplicat amenda judiciară nu constituie o abatere disciplinară.

Astfel, potrivit art. 198 alin. 4 lit. a) C.proc.pen., constituie abatere judiciară "împiedicarea în orice mod a exercitării, în legătură cu procesul, a atribuțiilor ce revin organelor judiciare", iar în conformitate cu alin. 1 lit. b¹) și alin. 3, reprezintă abatere judiciară "lipsa nejustificată a apărătorului ales [...], fără a asigura substituirea, în condițiile legii".

Dacă împiedicarea exercitării atribuțiilor instanței de către avocat s-a făcut prin neprezentarea la ședința de judecată, este necesar ca, în cauză:

- avocatul să aibă calitatea de apărător al părții (un avocat care nu este apărătorul părții nu are cum, prin absența sa, să împiedice desfășurarea procesului);
- absența avocatului să fie nejustificată;
- avocatul să nu fi luat, de îndată ce a cunoscut situația de împiedicare, măsuri pentru a-și asigura substituirea;

- avocatul să nu fi luat, de îndată ce a cunoscut situația de împiedicare, măsuri de anunțare a instanței.

În fapt, niciuna dintre aceste condiții nu este îndeplinită, avocatul dovedind o totală bunăcredință prin activitatea sa și neîmpiedicând în vreun fel instanța să-și exercite atribuțiile.

Primo, pentru termenul din 10.05.2012, avocatul amendat nu avea calitatea de apărător ales al recurrentului inculpat.

Astfel, în Contractul de asistență juridică nr. 157132 din 23.04.2012, încheiat cu partea, se stipulează expres că obiectul său îl reprezintă *"consultație privind posibilele violări ale drepturilor omului în Dosarul nr. 514/1/2009 al Înaltei Curți de Casătie și Justiție - Secția penală (Sentința penală nr. 176/30.01.2012); asistență privind respectarea drepturilor omului, redactare, semnare și depunere cereri incidente, chestiuni prealabile, excepții și excepții de neconstituționalitate, precum și, în măsura disponibilității de timp a avocatului, susținerea acestora în ședință de judecată (asistare/reprezentare) în Dosar nr. 2470/1/2012 (recurs) Înalta Curte de Casătie și Justiție - Complet 5 judecători penal [subl.ns.]"*.

Înainte de încheierea contractului de asistență juridică, avocatul a adus la cunoștință potențialului client absența din țară, în perioada 09-24.05.2012, pentru două misiuni temporare de serviciu în străinătate, în calitate de profesor universitar. Clientul a fost conștient și a consimțit la faptul că, în această perioadă, avocatul nu îl poate asista sau reprezenta în instanță.

La data încheierii contractului de asistență juridică, se fixase termen de judecată pentru data de 02.05.2012. În aceste condiții, avocatul a convenit cu clientul redactarea în scris a unor cereri și excepții, pe care să le depună în scris și să le susțină oral în ședința de judecată din 02.05.2012. În acest mod, avocatul ar fi asigurat nu numai redactarea în scris a cererilor și excepțiilor, ci și susținerea orală a lor în ședința de judecată.

Ca o consecință logică a clauzelor contractului de asistență juridică, a situației de fapt și a înțelegерii cu clientul, avocatul a depus la dosar Împuternicirea avocațială nr. 660009 din 02.05.2012, în care se arată expres și explicit că este angajat și are puteri de avocat pentru *"redactare, semnare, depunere cereri incidente, chestiuni prealabile, excepții și excepții de neconstituționalitate și susținerea lor, asistare/reprezentare în ședința de judecată din 02.05.2012, Dosar nr. 2470/1/2012"*.

Prin urmare, conform împuternicirii avocațiale aflate la dosar (fila 147), **perfect disponibilă completului de judecată**, calitatea avocatului amendat de apărător ales al recurrentului inculpat a existat exclusiv pentru **ședința de judecată din data de 02.05.2012**. Pentru ședințele următoare, avocatul **nu avea împuternicire avocațială, neavând deci calitatea de apărător ales al părții și, prin urmare, nici dreptul, nici obligația de a fi prezent la ședințele de judecată**. Pentru **termenul din 10.05.2012, când a fost amendat, avocatul nu avea calitatea de apărător ales al părții, deci nu avea cum, prin absența sa, să împiedice instanța să-și îndeplinească atribuțiile**.

Susținerea orală a cererilor și excepțiilor în ședința de judecată din data de 02.05.2012 nu a fost posibilă din motive absolut independente de voința ori acțiunea avocatului amendat ori a clientului său.

Astfel, cu **încălcarea gravă a legii și abuzând manifest de puterile sale**, președinta completului a refuzat recurrentului inculpat, prin apărătorul ales (ulterior amendat), să depună în scris și să susțină oral cererile și excepțiile în ședința de judecată. Motivul a fost acela că era nevoie ca respectivele cereri și excepții să fi fost depuse în prealabil în scris la dosar, pentru ca judecătorii membri ai completului de judecată să le poată studia. Cu referire la respectivele cereri și excepții, **nicio dispoziție legală nu obligă partea ori avocatul acesteia să le depună în prealabil în scris la dosar, existând dreptul de a le ridica direct în ședință de judecată, prin depunerea în scris și susținerea orală**. Avocatul a exercitat un **drept al părții**, de a cere să poată depune în scris și

sustine oral în şedinţă de judecată cereri şi exceptii. În natura lor, unele nici nu puteau fi depuse anterior la dosar (spre exemplu, avocatul nu putea anticipa lipsa de la dosar a unei împuterniciri a procurorului de şedinţă ori faptul că acesta nu va fi strigat la apelul cauzei). De asemenea, **avocatul părții a prezumat competența profesională a judecătorilor** compunând un complet de 5 judecători (una dintre cele mai înalte formațiuni de judecată) al Înaltei Curți de Casație și Justiție (instanța judecătorească supremă), prezidat de președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție (cel mai înalt judecător național). Interdicția pusă avocatului părții de președinta completului, de a depune în scris şi de a sustine oral cererile şi exceptiile, pe lângă faptul că **a fost manifest ilegală și a exprimat un abuz de putere, nu este nici justificată** pe motivul avansat (necesitatea studiului prealabil de către judecători), întrucât avocatul a arătat şi a insistat asupra faptului că **dorește doar să formuleze cererile şi exceptiile, să le depună în scris și să le susțină oral**, urmând ca, dacă instanța apreciază necesar, **să acorde un nou termen pentru a se pronunța asupra lor**. Avocatul a fost obligat să depună cererile şi exceptiile în scris, la Registratura instanței, după terminarea şedinței de judecată.

Prin urmare, doar din cauza **poziției manifest nelegale și vădit abuzive a președintelui completului**, avocatul recurrentului inculpat **a fost în imposibilitate de a depune în scris și de a susține oral cererile și exceptiile în şedința de judecată din data de 02.05.2012**, aşa cum fusese angajat, cum convenise cu partea și cum depusese împuternicire avocațială la dosar.

La termenul din **10.05.2012** însă, avocatul amendat pentru lipsa de la acest termen **nu avea calitatea de apărător ales al părții**, neavând împuternicire avocațială depusă la dosar. Conform art. 126 alin. 1 din Statutul profesiei de avocat, republicat în M.Of. nr. 898 din 19.12.2011 ("Contractul de asistență juridică prevede, în mod expres, întinderea puterilor pe care clientul le conferă avocatului. În baza acestuia, avocatul se legitimează față de terți prin împuternicirea avocațială [...]"), **singurul înscris prin care se dovedește față de terți calitatea de apărător al părții este împuternicirea avocațială**. Neavând calitatea de apărător ales pentru termenul din 10.05.2012 (**care a existat exclusiv pentru termenul din 02.05.2012**), avocatul nu avea nici obligația, nici dreptul de a fi prezent.

În forma reținută de instanță, abaterea judiciară pentru care i s-a aplicat avocatului amenda judiciară are un subiect activ calificat, și anume **calitatea de apărător** (ales ori din oficiu) al părții. Or, **pentru şedința de judecată din 10.05.2012, potrivit împuternicirii avocațiale exprese aflate la dosar, la dispoziția judecătorilor din completul de judecată, avocatul amendat nu avea calitatea de apărător ales al părții**.

Neexistând obligația de prezență, fapta nu constituie abatere judiciară și încheierea prin care a fost aplicată amenda judiciară este grav nelegală, fiind nulă absolut.

Secundo, nu este vorba despre o lipsă nejustificată a avocatului.

La data şedinței de judecată, avocatul amendat se afla, în calitate de profesor la Facultatea de Drept a Universității din București, în misiune temporară de serviciu în străinătate. Este vorba despre Colocviul internațional în limba franceză, cu tema "Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și doctrina", organizat de Institutul Internațional al Drepturilor Omului și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, la sediul Curții Europene a Drepturilor Omului din Strasbourg - Franța, în perioada 10-11.05.2012. Nu este vorba despre o simplă participare în rândul publicului, ci de prezentarea, **chiar în data de 10.05.2012** (data şedinței de judecată când a fost amendat), a unei comunicări științifice, chiar prima dintre comunicările științifice din program. Colocviul internațional a fost unul deosebit de prestigios, cu participarea a numeroși actuali și foști judecători ai Curții Europene a Drepturilor Omului și a reputați universitari din domeniul științelor juridice.

Participarea avocatului la acest colocviu internațional și tema comunicării științifice prezentate au fost decise **încă din luna ianuarie 2012**. De asemenea, biletele de avion au fost achiziționate în luna **martie 2012**. Prin urmare, decizia privind participarea la această manifestare

științifică internațională a fost luată **cu mult înainte de fixarea datei ședinței de judecată din 10.05.2012**, neexistând niciun dubiu că **nu a fost o lipsă intenționată ori nejustificată**.

Tertio, lipsa avocatului nu s-a făcut fără asigurarea participării la ședința de judecată a altor apărători aleși ai părții, inclusiv pe cererile și excepțiile depuse în scris de avocatul amendat.

Pe de o parte, la termenul din data de 10.05. 2012, recurrentul inculpat Adrian NĂSTASE a fost reprezentat de trei dintre apărătorii săi aleși.

Contrag celor reținute în mod complet neadevărat în Încheierea din 10.05.2012 (dovadă a consecințelor nerespectării grozioare a dreptului la apărare al avocatului amendat), după angajarea sa ca apărător ales și înainte de termenul din 02.05.2012, **a avut loc o lungă întâlnire a tuturor apărătorilor aleși ai recurrentului inculpat, în prezența acestuia**, la care au fost discutate și stabilite cererile și excepțiile care vor fi redactate și susținute oral de avocatul amendat, ordinea acestora și alte chestiuni de strategie a apărării.

Cu ocazia acestei întâlniri, toți ceilalți apărători aleși ai recurrentului inculpat au luat la cunoștință faptul că în perioada 09-24.05.2012, avocatul amendat se află în imposibilitate de a participa la ședințele de judecată, fiind plecat în misiuni de serviciu în străinătate, ca profesor universitar.

De asemenea, **tot contrar celor reținute în mod complet neadevărat în Încheierea din 10.05.2012**, dând dovadă de diligență maximă, imediat după ședința de judecată din 02.05.2012, când a fost fixat termenul din 10.05.2012, avocatul amendat a transmis Maestrului Viorel ROȘ - tot apărător ales al recurrentului inculpat - copii după toate cererile și excepțiile depuse în scris la instanță, încunoștințând despre aceasta și clientul, urmând ca Maestrul Viorel ROȘ să susțină oral respectivele cereri și excepții în ședința de judecată din 10.05.2012.

Mai mult, în data de sămbătă, 05.05.2012, a avut loc o nouă întâlnire directă între **avocatul amendat și Maestrul Viorel ROȘ**, în care aceștia au discutat, *inter alia*, despre cererile și excepțiile depuse în scris la 02.05.2012 de avocatul amendat, urmând ca ele să fie susținute oral, la 10.05.2012, de **Maestrul Viorel ROȘ**.

Faptul că Maestrul Viorel ROȘ s-a aflat în imposibilitate de participare la ședința de judecată din 10.05.2012, **pentru motive medicale apărute ulterior**, nu are cum să fie imputat în vreun fel avocatului amendat, care a luat toate măsurile de precauție necesare pentru ca, la termenul din 10.05.2012, să poată fi susținute oral, în numele și pe seama clientului comun, cererile și excepțiile depuse în scris. **Ar fi absurd ca instanța să-i pretindă avocatului amendat să ia măsuri ca avocatul care trebuia să îl substituie să nu se îmbolnăvească**.

Prin urmare, de totală bună credință, avocatul amendat se asigurase în prealabil că urma ca excepțiile și cererile depuse de el în scris la instanță să fie susținute oral de un alt avocat, iar faptul că acesta s-a îmbolnăvit grav și nu a putut în mod justificat să participe la ședința de judecată din 10.05.2012 nu poate fi imputat nici avocatului bolnav, nici avocatului substituent.

Quattro, de îndată ce a cunoscut situația, avocatul a luat măsuri pentru a încunoștința instanță despre absența sa.

În prealabil, trebuie arătat că, în ședința publică de judecată din 02.05.2012, **avocatul a încercat cu două ocazii să aducă la cunoștința instanței de judecată faptul că nu va putea fi prezent la termenul din 10.05.2012**: prima dată după ce nu a fost lăsat să depună în scris și să susțină oral cererile și excepțiile, a doua oară când alți avocați, precum și recurrentul inculpat au solicitat să nu fie stabilit termenul de judecată pentru 10.05.2012. **Cu ambele ocazii, avocatului i s-a interzis de președinta completului de judecată să ia cuvântul și să formuleze cererea, pentru a putea aduce la cunoștința instanței acest aspect obiectiv**. Avocatul amendat este un avocat

disciplinat și respectuos față de instanță, aşa încât nu vorbește dacă nu i se dă cuvântul de președintele completului de judecată. Ascultaarea înregistrării audio a ședinței din 02.05.2012 face dovada clară în acest sens (iar nu încheierea de ședință, în care apar inexacități, cum ar fi faptul că și avocatul ulterior amendat ar fi pus concluzii, alături de Maeștrii Viorel ROȘ, Lucian BOLCAȘ și Adrian MICLESCU, de amânare a cauzei față de cererile formulate de avocații altor părți, fapt complet fals - fila 4 din încheiere).

După terminarea ședinței de judecată din 02.05.2012, recurrentul inculpat i-a solicitat avocatului ulterior amendat să facă demersuri pentru a nu participa la colocviu sau pentru a modifica data prezentării comunicării sale științifice. Acest lucru a fost imposibil, atât ca urmare a prestigiului deosebit al colocviului, cât și a rigorii academice privind ordinea stabilită și logică a prezentării comunicărilor științifice.

În data de **09.05.2012** (în preziua ședinței de judecată și în ziua deplasării spre Strasbourg), **după-amiază**, din convorbirile telefonice purtate cu recurrentul inculpat și cu maestrul Viorel ROȘ, **când se afla pe aeroportul din București, respectiv în tranzit pe cel din Paris**, avocatul amendat aflat că Maestrul Viorel ROȘ s-a îmbolnăvit grav și nu poate participa la ședința de judecată din 10.05.2012. De altfel, convorbirea telefonică avută cu Maestrul Viorel ROȘ a fost quasi-ininteligibilă, aceasta având mari dificultăți de a vorbi.

În aceste condiții **imposibil de anticipat**, recurrentul inculpat i-a solicitat telefonic avocatului ulterior amendat să depună o cerere de amânare a ședinței de judecată din 10.05. 2012, spre a putea fi prezent personal să susțină oral cererile și excepțiile. Avocatul s-a conformat cererii clientului și a făcut demersuri pentru a obține o copie a ordinului de deplasare care să justifice cererea (act care nu se află în posesia sa imediată), prin intermediul doamnei asistent universitar Daniela Anca DETEȘEANU. Aceasta a obținut, prin email, o copie a ordinului de deplasare, **în după amiaza zilei de 09.05.2012, adică după terminarea programului de lucru cu publicul a Registraturii instanței**. Email-ul a fost retrimis, împreună cu o cerere de amânare redactată extrem de rapid în tranzit pe aeroportul din Paris, către avocata Oana GHIURCĂ, avocat colaborator la Cabinetul de Avocat "Corina-Ruxandra Popescu", cu care avocatul amendat se află în raporturi de conlucrare profesională.

Imediat ce a fost posibil, adică în data de **10.05.2012, ora 10,00** (momentul începerii programului de lucru cu publicul al Registraturii instanței), un alt avocat colaborator al cabinetului aflat în raporturi de conlucrare profesională (avocat Mădălina CIORAN) s-a prezentat la Registratură pentru a depune cererea de amânare, însotită de dovada lipsei justificate (ordinul de deplasare), **fără a întârzia și a aștepta începerea ședinței de judecată**, fixate pentru ora 11,00. **În mod complet fals**, în Încheierea din 10.05.2012 se susține că respectiva cerere de amânare ar fi fost depusă la ora **10,30** (fila 5 din încheiere), în realitate depunerea fiind făcută imediat după începerea programului de lucru cu publicul, la ora **10,05**. Pentru informarea judecătorilor membri ai completului, programul de lucru cu publicul al serviciilor instanței începe la ora 10,00, iar depunerea unui act în dosar necesită, în prealabil, luarea unei vize de la Arhiva Completului de 5 judecători (aflată la mezanin), urmată de depunerea propriu-zisă a actului la Registratura generală (aflată la parter). Pe cererea de amânare, funcționarul de la Registratura generală a consegnat expres că aceasta a fost depusă la ora **10,05**. **Dacă a fost nevoie de 25 de minute pentru ca respectiva cerere să fie deplasată și depusă la dosar de personalul administrativ al instanței, aceasta este o problemă de organizare internă a instanței, de competența președintelui instanței (care este și președinta de complet), iar nu a avocatului amendat.**

Subliniem faptul că depunerea cererii de amânare nu înseamnă existența calității de apărător ales al părții la ședința din 10.05.2012, ci formularea unei cereri de amânare tocmai pentru a se putea exercita în viitor o asemenea calitate, în temeiul unei împuterniciri avocațiale ulterioare.

În concluzie:

- avocatul nu a avut calitatea de apărător ales pentru termenul din 10.05.2012, depunând împuternicire avocațială exclusiv pentru termenul din 02.05.2012;
- a lipsit complet justificat, pentru un motiv cu mult anterior stabilirii datei ședinței de judecată din 10.05.2012 (iar nu inventat *pro causa*);
- discutase în prealabil cererile și excepțiile cu toți membrii echipei de avocați și își asigurase, după ședința din 02.05.2012, substituirea pentru ședința din 10.05.2012;
- a fost împiedicat în două ocazii de președinta completului, la ședința din 02.05.2012, să ia cuvântul și să informeze instanța despre imposibilitatea sa de participare în 10.05.2012;
- a acționat cu totală-bună credință și conform instrucțiunilor exprese ale clientului și a formulat cererea de amânare imediat ce a fost înștiințat de situația excepțională survenită și imediat ce a fost posibil.

Prin nimic, avocatul amendat nu a împiedicat instanța să-și exerce atribuțiile, deci fapta nu constituie abatere judiciară, amenda aplicată fiind vădit nelegală.

Ca o comparație, și la termenul din 16.05.2012, avocatul trebuia să se afle în misiune temporară de serviciu în străinătate, ca profesor invitat la Universitatea Paris I Pantheon-Sorbona, în perioada 14-24.05.2012, aspect de asemenea cunoscut încă de la angajarea în cauză de către client și de ceilalți avocați. Totuși, fiind vorba de o deplasare de mai lungă durată și care nu este legată imperativ de o anumită dată ce nu poate fi sub nicio formă modificată, imediat după fixarea termenului la 16.05.2012 avocatul a luat măsuri pentru modificarea perioadei activității la Paris, pentru a putea fi prezent la ședința de judecată din data de 16.05.2012 (cu toate că nu avea nicio obligație în acest sens, împuternicirea sa avocațială fiind exclusiv pentru termenul din 02.05.2012).

Pentru toate aceste motive, rezultă că fapta nu constituie abatere judiciară, aşa încât încheierea prin care s-a aplicat amenda judiciară este grav nelegală.

Motivul 3 de nelegalitate - procedural, sancțiunea judiciară a fost aplicată fără ascultarea prealabilă a concluziilor procurorului

Potrivit art. 385¹¹ alin. 4 C.proc.pen., judecarea recursului se face, în toate cazurile, cu **participarea obligatorie a procurorului**. Participarea procurorului nu înseamnă simpla sa prezență fizică în sala de judecată (**plantă verde** în limbaj juris-ludic al concursurilor studențești internaționale), ci faptul că **procurorul are atât dreptul, cât și obligația de a pune concluzii pe orice aspect ivit în cursul judecării recursului**.

Or, pe chestiunea aplicării amenzii judiciare avocatului, instanța nu a luat concluziile procurorului, participarea sa obligatorie fiind, deci, ignorată. **Instanța a nesocotit grav rolul și importanța participării procurorului la activitatea de judecată**.

Conform art. 131 alin. (1) din Constituție, în activitatea judiciară **procurorul are rolul de a asigura apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor**.

Bazându-se pe principiile constituționale ale **legalității și imparțialității** activității procurorilor - art. 132 alin. (1) -, **avocatul amendat are convingerea că, dacă i s-ar fi dat posibilitatea să se exprime, procurorul de ședință ar fi pus concluzii de neaplicare a amenzii judiciare, înainte de respectarea garanțiilor procedurale minime** (chiar dacă procurorul și avocatul sunt adversari judiciari, iar avocatul amendat a formulat, în numele clientului său, o cerere de recuzare a acestuia).

Lipsa concluziilor procurorului atrage o vătămare care nu poate fi remediată sub nici un chip, cu consecința nulității absolute a încheierii de aplicare a amenzii judiciare.

Motivul 4 de nelegalitate - procedural, sancțiunea judiciară a fost aplicată cu violarea

gravă a garanțiilor convenționale ale procesului echitabil

Așa cum s-a arătat *supra* (sub aspectul admisibilității acestui capăt de cerere), aplicarea amenzii judiciare (având o natură penală în sens european autonom) s-a făcut fără respectarea garanțiilor minime ale unui proces echitabil, adică fără ca avocatului amendat să i se aducă la cunoștință învinuirea, fără ca acesta să poată să-și formuleze apărarea, să propună martori și probe, să fie înștiințat de procedura împotriva sa, să beneficieze de o instanță imparțială (aspect care va fi dezvoltat și *infra*), care a cumulat rolurile de acuzator și judecător pretins imparțial.

Constatarea, prin încheierea din 10.05.2012, a săvârșirii abaterii judiciare și aplicarea amenzii judiciare s-au făcut deci cu violarea gravă a dreptului consacrat de dispozițiile art. 6 parag. 1 dimensiunea penală și parag. 3.a. b. c și d Convenția europeană a drepturilor omului, așa cum au fost interpretate în jurisprudenta Curții Europene a Drepturilor Omului, sub aspectul caracterului echitabil al procedurii, al imparțialității instanței și al drepturilor apărării, ceea ce atrage nulitatea absolută a încheierii.

Pentru avocatul amendat, proba supremă a absurdității amenzii aplicate este reprezentată de hohotele de râs stârnite în Palatul Curții Europene a Drepturilor Omului, în data de 10.05.2012, în cadrul dezbatelor după prezentarea comunicării sale științifice. Cu această ocazie, avocatul amendat a informat participanții la colocviul internațional despre faptul că prezența sa și prezentarea comunicării științifice l-au costat 500 de euro (echivalentul aproximativ al amenzii judiciare), fiind amendat pentru acest motiv de o formațiune de judecată a Înaltei Curți de Casătie și Justiție a României, prezidată chiar de președinta instanței supreme. De teamă să nu fie acuzat de săvârșirea vreunei infracțiuni, avocatul amendat se abține să redea în vreun fel opiniile care i-au fost transmise în discuții personale de prestigioși participanți la colocviu.

2. În soluționarea cererii de la pct. 1, formulăm cerere de recuzare a tuturor celor 5 judecători membri ai completului de judecată care a decis aplicarea amenzii judiciare

Așa cum a fost formulată la pct. 1 și pentru a constitui un remediu efectiv în sens convențional, cererea de constatare a nulității absolute trebuie soluționată de un complet compus din judecători imparțiali, ceea ce, evident, nu poate fi cazul pentru judecătorii care au constatat vinovăția avocatului, au constatat că fapta constituie abatere judiciară și i-au aplicat acestuia amenda judiciară.

Judecătorii în cauză nu mai pot fi imparțiali, așa cum cer art. 6 parag. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție. Ei și-au spus deja părerea cu privire la cauză, motiv de incompatibilitate prevăzut de art. 47 C.proc.pen., aplicat *mutatis mutandis*.

Acest motiv de recuzare îi vizează pe toți cei 5 membri ai completului de judecată care a adoptat încheierea din 10.05.2012.

Distinct de acest motiv de recuzare, **există un motiv suplimentar de recuzare pentru doamna judecător Livia STANCIU, pentru care avocatul amendat are motive obiective să o suspectează că nutrește sentimente de dușmănie față de el**, cauză de incompatibilitate prevăzută de art. 48 alin. 1 lit. g) C.proc.pen.

Astfel, avocatul amendat este implicat în alte cauze, în care este pusă în discuție **violarea gravă a drepturilor omului de Înalta Curte de Casătie și Justiție, condusă administrativ de doamna judecător Livia STANCIU**.

În concret, avocatul amendat este avocatul domnului judecător CEDO Corneliu BÎRSAN și

al doamnei judecător ÎCCJ Gabriela-Victoria BÎRSAN, formulând în numele acestora, *inter alia*, cereri, plângeri administrative, sesizări disciplinare, plângeri penale și acțiuni în justiție, implicând **Înalta Curte de Casație și Justiție sau judecători ori alt personal al acesteia**. Spre exemplu, ÎCCJ are calitatea de **părât** în Dosarul nr. 15686/3/2012 al Tribunalului București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal. Mai mult, **în mod vădit abuziv, președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție a decis, la 16.11.2011 (împreună cu vicepreședinta instanței) înlocuirea doamnei judecător Gabriela-Victoria BÎRSAN de la prezidarea unui complet de 5 judecători, iar ulterior a propus Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție să i se interzică doamnei judecător Gabriela-Victoria BÎRSAN să participe la ședințele de judecată (propunere respinsă de colegiul de conducere)**.

De asemenea, în legătura cu o cauză aflată pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului, avocatul amendat a făcut cereri de informații de interes public la Înalta Curte de Casație și Justiție, care au determinat, succesiv, **măsuri contradictorii dispuse de vicepreședinta și de președinta instanței, aspecte relatate pe larg și în mod critic în presă**. Refuzul comunicării unor informații de interes public a dus la formularea, de avocatul amendat, a unei **acțiuni împotriva Înaltei Curți de Casație și Justiție**, formând obiectul Dosarului nr. 14043/3/2012 al Tribunalului București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

3. În soluționarea cererii de la pct. 1, ridicăm excepția de neconvenționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 1 sintagma "de oricare dintre părți" din C.proc.pen.

Potrivit art. 51 alin. 1 C.proc.pen. cererea de recuzare poate fi formulată numai de părțile procesului penal, ceea ce nu este cazul cu avocatul părții.

În soluționarea unei cereri care vizează constatarea nulității absolute a amenzi judiciare care i-a fost aplicată personal, avocatul are, în nume propriu (iar nu în numele și pe seama clientului său) interesul ca această cerere să fie soluționată în mod echitabil, de judecători imparțiali.

El trebuie să aibă deci posibilitatea ca, în această cerere în nume propriu, fără legătură cu clientul, să poată formula o cerere de recuzare, chiar dacă nu are calitatea de parte.

Acest lucru este impus de exigența de imparțialitate stabilită de art. 6 parag. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Având în vedere aplicabilitatea directă, valoarea interpretativă constituțională și forța supralegislativă a normei convenționale în materia drepturilor omului, potrivit art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție, se impune lipsirea de efecte juridice a sintagmei "de oricare dintre părți" din art. 51 alin. 1 C.proc.pen., înlăturarea limitării posibilității de a formula cerere de recuzare numai la părțile procesului și acordarea posibilității avocatului, în nume propriu, în acest caz în care este în discuție un interes personal al acestuia, de a formula o cerere de recuzare.

4. În soluționarea cererii de la pct. 1, ridicăm excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 1 sintagma "de oricare dintre părți" C.proc.pen.

Excepția de neconstituționalitate a art. 51 alin. 1 sintagma "de oricare dintre părți" din C.proc.pen. este admisibilă, fiind ridicată în fața unei instanțe judecătoarești, cu privire la o dispoziție dintr-o lege, care nu a fost declarată anterior neconstituțională, de care depinde soluționarea cauzei și care este motivată. Condiția de admisibilitate ca excepția să fie ridicată de una dintre părți formează obiectul excepției de neconstituționalitate de la pct. 8 *infra*.

Sintagma "de oricare dintre părți" din art. 51 alin. 1 C.proc.pen. limitează numai la părțile procesului penal dreptul de a formula o cerere de recuzare a judecătorului.

Or, în cazul unei amenzi judiciare aplicate direct unui avocat al unei părți (dar care nu are, el

însuși, calitatea de parte în procesul penal), contestarea amenzi judiciare exprimă un interes propriu al avocatului.

În soluționarea acestei cereri referitoare la un interes propriu al avocatului amendat, acesta are pe deplin justificat interesul ca procedura să fie echitabilă și să se desfășoare în fața unei instanțe imparțiale, aspect care poate fi garantat numai prin posibilitatea introducerii unei cereri de recuzare. Limitarea dreptului de a formula cereri de recuzare numai la părțile procesului penal, interzicând astfel acest lucru avocatului când este interesat de soluționarea unei cereri proprii, semnifică violarea art. 21 alin. (3) - caracterul echitabil al procesului - și art. 124 alin. (2) - imparțialitatea justiției - din Constituție, texte interpretate, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, în lumina art. 6 parag. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Solicităm deci instanței judecătoarești în fața căreia este ridicată excepția sesizarea Curții Constituționale, iar Curții Constituționale declararea neconstituționalității textului legal criticat.

5. În soluționarea cererii de la pct. 2, solicităm ascultarea noastră de completul care soluționează cererea de recuzare

Pentru a beneficia de garanțiile procesului echitabil, solicităm să ne putem expune argumentele în favoarea cererii de recuzare în fața completului investit cu soluționarea ei, potrivit art. 52 alin. 2 C.proc.pen.

Subliniem că judecătorii recuzați pot fi de asemenea ascultați de respectivul complet, așa încât este necesar ca, pe această chestiune, completul investit cu soluționarea cererii de recuzare să disponă de ambele puncte de vedere, în condiții echitabile pentru autorul cererii de recuzare.

6. În soluționarea cererii de la pct. 5, ridicăm excepția de neconvenționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 sintagma "părțile" din C.proc.pen.

Potrivit art. 52 alin. 2 C.proc.pen., la soluționarea cererii de recuzare pot fi ascultate numai de părțile procesului penal care au formulat cerere de recuzare, ceea ce nu este cazul cu avocatul părții.

În soluționarea unei cereri de recuzare în cadrul unei cereri care vizează constatarea nulității absolute a amenzi judiciare care i-a fost aplicată personal, avocatul are, în nume propriu (iar nu în numele și pe seama clientului său) interesul ca această cerere de recuzare formulată de el să fie soluționată în mod echitabil.

El trebuie să aibă deci posibilitatea ca, în cererea de recuzare legată de o cerere formulată în nume propriu, fără legătură cu clientul, să poată fi ascultat de completul care soluționează cererea de recuzare, chiar dacă nu are calitatea de parte.

Acest lucru este impus de exigența caracterului echitabil al procedurii, stabilită de art. 6 parag. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, în condițiile în care judecătorul recuzat poate fi ascultat, iar completul competent trebuie să disponă de ambele puncte de vedere (și al celui care recuză, și al celui recuzat).

Având în vedere aplicabilitatea directă, valoarea interpretativă constituțională și forța supralegislativă a normei convenționale în materia drepturilor omului, potrivit art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție, se impune lipsirea de efecte juridice a sintagmei "părțile" din art. 52 alin. 2 C.proc.pen., înlăturarea limitării posibilității de a fi ascultate în soluționarea cererii de recuzare numai la părțile procesului și acordarea posibilității avocatului, în nume propriu, în acest caz în care cererea de recuzare este în legătură cu o cerere care pune în discuție un interes personal al acestuia, de a fi ascultat, de completul competent, la soluționarea cererii de recuzare.

7. În soluționarea cererii de la pct. 5, ridicăm excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 sintagma "părțile" din C.proc.pen.

Excepția de neconstituționalitate a art. 52 alin. 2 sintagma "părțile" din C.proc.pen. este admisibilă, fiind ridicată în fața unei instanțe judecătoarești, cu privire la o dispoziție dintr-o lege, care nu a fost declarată anterior neconstituțională, de care depinde soluționarea cauzei și care este motivată. Condiția de admisibilitate ca excepția să fie ridicată de una dintre părți formează obiectul excepției de neconstituționalitate de la pct. 8 *infra*.

Sintagma "părțile" din art. 52 alin. 2 C.proc.pen. limitează numai la părțile procesului penal posibilitatea de a fi ascultate la soluționarea unei cereri de recuzare a judecătorului.

Or, în cazul unei cereri de recuzare în legătură cu o soluționarea unei cereri privind o amendă judiciară aplicată direct unui avocat al unei părți (dar care nu are, el însuși, calitatea de parte în procesul penal), contestarea amenzii judiciare exprimă un interes propriu al avocatului, aşa încât și cererea de recuzare are același caracter.

În soluționarea acestei cereri de recuzare referitoare o cerere privind un interes propriu al avocatului amendat, acesta are pe deplin justificat interesul ca procedura în fața completului investit cu soluționarea cererii de recuzare să fie echitabilă, aspect care poate fi garantat numai prin posibilitatea ascultării nu numai a judecătorului recuzat, ci și a avocatului care a formulat în nume propriu cererea de recuzare. Limitarea dreptului de a fi ascultat la soluționarea cererii de recuzare numai la părțile procesului penal, interzicând astfel acest lucru avocatului când este interesat de soluționarea unei cereri de recuzare vizând soluționarea unei cereri proprii, semnifică violarea art. 21 alin. (3) - caracterul echitabil al procesului - din Constituție, text interpretat, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, în lumina art. 6 parag. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Solicităm deci instanței judecătoarești în fața căreia este ridicată excepția sesizarea Curții Constituționale, iar Curții Constituționale declararea neconstituționalității textului legal criticat.

8. În soluționarea cererilor de la pct. 4 și 7, ridicăm excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (2) sintagma "la cererea uneia dintre părți" din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Excepția de neconstituționalitate a art. 29 alin. (2) sintagma "la cererea uneia dintre părți" din Legea nr. 47/1992 este admisibilă, fiind ridicată în fața unei instanțe judecătoarești, cu privire la o dispoziție dintr-o lege, care nu a fost declarată anterior neconstituțională, de care depinde soluționarea cauzei și care este motivată. Condiția de admisibilitate ca excepția să fie ridicată de una dintre părți formează obiectul chiar obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate.

Potrivit art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, o excepție de neconstituționalitate poate fi ridicată numai de părți, procuror sau instanță din oficiu. Alți participanți la proces nu pot ridica o excepție de neconstituționalitate (avocați, martori, experți etc.), chiar dacă poate fi vorba de un drept sau interes legitim personal al acestora.

În cazul aplicării unei amenzi judiciare avocatului părții, acesta are interesul de a o contesta și de a formula cereri incidente în nume propriu, iar nu în numele și pe seama clientului său. Soluționarea unei cereri privind un drept sau interes legitim personal al avocatului trebuie făcută și ea pe baza unor norme legale constituționale, cu posibilitatea persoanei interesate, chiar dacă nu este parte în proces, să poată contesta constitucionalitatea normei legale care i se aplică de instanță și care o vizează deci direct.

Limitarea contravine dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, care nu introduce nicio

distincție cu privire la subiectele care au drept de sezină a Curții Constituționale în cazul proceselor aflate pe rolul instanțelor judecătoarești ori de arbitraj comercial.

Solicităm deci instanței judecătoarești în fața căreia este ridicată excepția sesizarea Curții Constituționale, iar Curții Constituționale declararea neconstituționalității textului legal criticat.

9. Cumulat cu pct. 1, solicităm obligarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să publice pe cheltuială proprie, în trei zile de circulație națională, hotărârea de constatare a nulității amenzii judiciare și să plătească avocatului amendat suma de 2.000 lei cu titlu de reparație pentru prejudiciul moral

Mass media a redat pe larg desfășurarea procesului fostului Prim Ministru Adrian NĂSTASE. Cu această ocazie, au fost indicate expres în presă numele avocatului și faptul că a fost amendat pentru săvârșirea unei abateri judiciare.

Măsura instanței a fost extrem de popularizată, iar instanța a fost în mod evident conștientă de mediatizarea cauzei, inclusiv a măsurii pe care urma să o ia, de amendare.

Prestigiul profesional al avocatului, care nu a suferit nicio altă sancțiune disciplinară sau judiciară, a fost grav lezat, fiind considerat autorul intenționat al unor manopere ilicite, de tergiversare a cauzei.

În realitate, așa cum s-a arătat, avocatul a acționat cu totală bună-credință, iar sanctiunea judiciară i-a fost aplicată cu violarea gravă a garanțiilor minime de procedură echitabilă și, posibil, în considerarea unor sentimente de dușmănie nutrite de președinta completului.

Pe lângă lezarea gravă a prestigiului profesional, avocatului amendat i-au fost create, prin această măsură manifest abuzivă, sentimente puternice de injustiție, de teamă față de aparatul represiv, de neîncredere în cea mai înaltă instanță judiciară și în cel mai înalt judecător din România și, prin aceasta, în întreaga justiție.

Tot ceea ce a dorit, urmărit și obținut instanța a fost umilirea publică grosieră a avocatului. Problema care se pune este aceea de demnitate a avocatului amendat, iar nu neapărat a quantumului amenzii (avocatul amendat are un onorariu orar de 500 euro + TVA, ceea ce înseamnă că amenda aplicată reprezintă 54,5 minute, punându-i indirect și o problemă de dificultate de calcul a unui onorariu suplimentar pentru client; dacă i s-ar fi aplicat o amendă de 2.200 lei, ar fi fost mult mai ușor de facturat pur și simplu o oră întreagă).

Repararea prejudiciului semnifică în primul rând aducerea la cunoștință publicului, prin intermediul presei, a ilegalității amenzii judiciare aplicate, deci a nevinovăției totale a avocatului. De aceea se impune obligarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să publice, pe cheltuială proprie, în trei zile de circulație națională, a hotărârii de constatare a nulității absolute a încheierii de aplicare a amenzii judiciare.

În plus, ziua în care avocatul a fost amendat are o semnificație cu totul specială pentru acesta, fiind vorba de aniversarea căsătoriei sale. Ziua în care trebuia să fie bucuros pentru acest moment important s-a transformat, ca urmare a acțiunii conștiente a membrilor completului de judecată, într-una a umilinței.

Prejudiciul moral suferit este cuantificat material exact la nivelul amenzii judiciare aplicate, adică 2.000 lei.

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cazul violării unui drept convențional, pierderea calității de victimă este atrasă nu numai de recunoașterea existenței violării (ceea ce, în cauză, ar rezulta din constatarea nulității absolute a măsurii aplicării amenzii judiciare), ci și din **repararea prejudiciului suferit**, ceea ce nu se poate face decât prin ordonarea publicării în presă a hotărârii de constatare a nulității amenzii judiciare și prin repararea materială a prejudiciului moral suferit.

Repararea morală și materială a prejudiciului trebuie făcută de Înalta Curte de Casație și Justiție, în calitate de comitent, iar nu de judecători, pentru a nu fi afectată independența acestora. Din acest motiv, nu este necesară stabilirea prealabilă a răspunderii penale sau disciplinare a judecătorilor.

Ne intemeiem prezenta cerere pe dispozițiile art. 44 C.proc.pen., citit în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului pe terenul calității de victimă.

10. În subsidiar față de pet. 1, formulăm cerere de scutire de la plata amenzii judiciare de 2.000 lei

Fără ca aceasta să semnifice în vreun fel recunoașterea ori acceptarea săvârșirii vreunei abateri disciplinare și a legalității amenzii judiciare aplicate abuziv, în subsidiar față de capătul de cerere de la pet. 1 și în măsura respingerii acestuia, formulăm cerere de scutire totală de la plata amenzii judiciare.

Pentru motivele dezvoltate pe larg *supra*, avocatul amendat a acționat de totală bunăcredință, nă a existat vreo obligație pe care să nu și-o îndeplinească și nu a împiedicat în nici un fel instanță să-și îndeplinească atribuțiile.

Cererea este intemeiată pe dispozițiile art. 199 C.proc.pen.

Mijloace de probă

Solicităm încuviințarea și administrarea următoarelor probe:

1. Înregistrările audio, notele de ședință ale magistratului asistent și încheierile de la ședințele de judecată din 02.05.2012 și 10.05.2012; solicităm să ni se elibereze copii ale înregistrărilor audio și ale notelor de ședință și să fie audiate în ședință publică înregistrările audio.

2. Proba cu înscrișuri:

- depunem alăturat fotocopii după: contractul de asistență juridică (extras); dovezile deplasărilor în străinătate în interes de serviciu în perioadele 9-13 și 14-24.05.2012 (ordine de deplasare, bilet avion, adeverință în traducere certificată, program); email-uri din 09.05.2012 privind demersurile pentru obținerea unei copii a ordinului de deplasare; extrase de presă;

- solicităm să fie vizate spre neschimbare următoarele înscrișuri, aflate în original la dosarul cauzei: împuternicirea avocațială proprie (fila 147); dovada imposibilității medicale de prezentare a maestrului Viorel ROȘ la termenul din 10.05.2012; **întrucât analizăm posibilitatea formulării de plângeri penale și sesizări disciplinare împotriva celor 5 judecători membri ai completului, pentru a nu exista nici un dubiu privind înlăturarea posibilității de dispariție a actelor din dosar, solicităm ca vizarea spre neschimbare să se facă de doamna magistrat asistent.**

3. Proba cu martori: solicităm audierea ca martori a recurrentului inculpat Adrian NĂSTASE, a Maestrului Viorel ROȘ, a asistentei universitare Daniela Anca DETEȘEANU, a avocatelor Oana GHIURCA și Mădălina CIORAN.

4. Solicităm și ne dăm acordul pentru obținerea listei con vorbirilor telefonice și a mesajelor SMS de pe telefonul profesional avocațial (pe care urmează să îl comunicăm confidențial instanței), din după amiaza zilei de 09.05.2012 - apeluri făcute și primite și mesaje expediate și primite

(corespondent, oră și minut). Dacă instanța dorește, poate obține de la serviciile de securitate și **conținutul concret al convorbirilor telefonice și mesajelor SMS**, în condițiile în care avem certitudinea înregistrării continue și ilegale a corespondenței noastre.

Aspecte procedurale

Solicităm să participăm la judecarea cererilor, inclusiv la judecarea cererii de recuzare, sens în care solicităm să fim citați la sediul profesional. **Solicităm judecarea cererilor noastre (cu excepția cererii de recuzare) în ședință publică de judecată, nu avem nimic de ascuns și nu ne este frică de adevăr.**

Dacă este posibil, suntem de acord ca judecarea să aibă loc la data de 16.05.2012. În caz contrar, solicităm ca judecarea cererilor noastre să nu se facă în perioada 17-24 mai inclusiv, deoarece, în calitate de profesor la Facultatea de Drept a Universității din București, suntem plecați în misiune temporară în străinătate, la Paris - Franța, ca profesor invitat la Universitatea Paris I Pantheon-Sorbona. Acest lucru nu întârzie cu nimic judecarea pe fond a cauzei penale a clientului nostru.

Ne rezervăm dreptul de a formula plângeri penale și sesizări disciplinare, în termenul de prescripție. Analizăm posibilitatea de a face acest lucru după terminarea mandatului prezidențial al persoanei care a semnat decretul de numire în funcție a președintei Înaltei Curți de Casație și Justiție și a procurorului general de pe lângă ICCJ, pentru a avea garanția unor proceduri independente.

De asemenea, analizăm posibilitatea sesizării organelor profesionale avocațiale, solicitându-le protecție împotriva abuzurilor la care am fost supuși.

Prezenta cerere constituie invocarea, la nivel intern, a violării drepturilor decurgând din Convenția europeană a drepturilor omului, pentru îndeplinirea condiției de admisibilitate a epuizării căilor interne de atac, înainte de sesizarea Curții Europene a Drepturilor Omului cu o plângere individuală, potrivit art. 34 și art. 35 din Convenție.

SOLICITĂM INSTANȚEI SĂ CITEASCĂ ÎMPUTERNICIRILE AVOCĂȚIALE PE CARE LE VOM MAI DEPUNE ÎN DOSAR, PENTRU A STABILI CU EXACTITATE CALITATEA NOASTRĂ DE APĂRĂTOR ALES AL RECURRENTULUI INCOLPAT, ÎN RAPORT DE TERMENELE DE JUDECATĂ. DORIM SĂ EVITĂM SĂ MAI FIM ABUZIV AMENDAȚI PENTRU CĂ NU PARTICIPĂM LA JUDECATĂ LA TERMENE PENTRU CARE NU AVEM CALITATEA DE APĂRĂTOR ALES ȘI NU AVEM DEPUSĂ ÎMPUTERNICIRE AVOCĂȚIALĂ.

Prezenta cerere este redactată de av. Corneliu-Liviu POPESCU, avocat în Baroul București, apărător ales al recurrentului inculpat Adrian NĂSTASE, în nume propriu, conține 15 (cincisprezece) file și este depusă, împreună cu înscrisurile indicate în cuprinsul ei, la Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, la Registratură, astăzi, 15.05.2012.

Av. Corneliu-Liviu POPESCU

